

overfor dem, der klage meget over Sessjonernes Langvarighed, — jeg henstiller det blot — og det er, at man, efterat vi siden den 2den Oktober have faaet forskjellige Lovforslag forelagte, hvorom vi ikke forud havde mindste Anelse, lader dem veie i pundevis for at undertrette Befolkningen om, hvormange Pund Medlemmerne have at sætte sig ind i. Da man kan veie Papir i hele Landet, kunde Befolkningen herved faae en Maalestof for, hvilket Arbeide man her har. De forskjellige Ministerier bidrage til den Papirvægt, der bliver lagt paa os den 2den Oktober, men det var maasse ikke saa galt som et Kuriosum at give Dplysning om, hvad det vil sige at blive saaledes overlæst de første Dage i Samlingen. — Jeg kommer nu tilbage til det, jeg egentlig vilde bemærke. Disse Anmærkninger ere et meget ansetigt og stort Arbeide, og naar de Herer ville se paa dette Arbeide, der udgjør henimod 400 Paginaer, saa ville de finde, at den brave Trykker — jeg veed ikke, om det er Ministeriet, der har med det at bestille — med stor Omhyggelighed paa hver Side har trykt „Anmærkninger til Forslag til Finantslov“, og derhos har tilføiet Paragrafen, saaledes at hele Forfjellen er, at der paa een Side staar „§ 6“ paa en anden „§ 19“ o. s. v. Hvad var imidlertid rimeligere, end at man i et saa vanskeligt tilgængeligt Arbeide paa den Plads, som her optages af den aldeles unyttige Linie, angav hvad der handlede om paa Siden? Det tager nu Tid op at finde det enkelte Punkt, man søger, fordi der ikke er nogen som helst Anvisning, og den formelle Foranstaltning, jeg ønsker, er altsaa, at der, hvis der ikke kan gives en Indholdsfortegnelse, hvort man let kan finde, paa hvilken Side det staar, som man søger, bruges den Fremgangsmaade, at det over hver Side staar ganske kort antydet, hvad dens Indhold er. — Jeg skal slutte med en almindelig Bemærkning til dem, der tale om, at Finantslovens Behandling burde gaa hen med den størst mulige Lethed, fordi man nu har haft en Forsatning i 20 Aar, og fordi der dog ikke fler saa store Forandringer i Finantsloven, at jo dette Arbeide maatte kunne ske i langt kortere Tid. Jeg maa overfor

dem fremhæve den ganske simple Bemærkning, at, om der endog kan være ikke saa Stats- og Skatteborgere her i Landet, som ere veltilfredse med Forholdet, som det nu er, saa er der dog ogsaa Duffer — og vistnok forfatningsmæssig og grundlovmæssig berettigede Duffer — tilstede i Landet om, at dette vigtige Lovarbeide blev givet en ganske anden og fyldigere Form end den, det nu har, og at Bestræbelserne for at komme dette Maal mere og mere nær ere berettigede idetmindste fra deres Side, som nære dette Duffe Svad dem angaar, som ere tilfredse med Finantsloven, som den er, & n man nok forstaa, at de synes, at dens Behandling tager altfor lang Tid, men for deres Vedkommende, som have uopfyldte Duffer, som arbeide hen til, at Finantsloven kan blive givet en frugtbarere, fyldigere og, jeg vil sige til, en folkeligere Skikkelse, er der endnu meget tilbage at udrette. De Mænd ere vistnok til at tælle, som her i Landet, naar Finantsloven er givet, læse den igjennem, jeg tror, man med Nøiagtighed kan sige, at de ere til at tælle; men hvorfor ere de det? For det Første, fordi de ikke indse Bigtigheden af, hvad denne Lov egentlig indeholder, men ogsaa fordi der gives Føll for liden Beileidning til at læse den paa den rette Maade og med det rette Udbytte. Der falder mig her en Tanke ind, som jeg ogsaa har fundet det berettiget at fremkomme med, og som jeg, da jeg ser, at den høitæredede Kirke- og Undervisningsminister er tilstede, vil tillade mig at fremsætte. Vi have givet betydelige Midler for at faae et nyt naturhistorisk Museum bygget. De, der have været deroppe, ville med Glæde have set, i hvilken høj Grad den naturhistoriske Samling bliver besøgt, men de ville beklage den Mangel, at de vedkommende Inspektører og Videnskabsmænd ikke af et saa rigt og folkeligt Besøg tage Anledning til ved danske Navne og ved andre korte Dplysninger, som være oplaaede i selve de paagjældende Bærelser, at give de Besøgende Anvisning til at se disse Samlinger paa rette Maade, istedetfor at Meddelelse af Dplysninger nu er bleven en Slags Høierforretning for dem, der sælge Kataloger. En saadan Foranstaltning som den, jeg har nævnt, er Noget, der hører